



MJESEC HRVATSKE KNJIGE 2020.

# RAZLISTAJ SE!

OD 15. LISTOPADA DO 15. STUDENOGA

Evo kako su naši učenici napisali svoje priče: zanimljive su, nadahnute emocijama, poticajne..., zaslužile su nagradu.

**Pročitajte kako su napisali:  
Borna, Mijo, Lea, Ana i Rebeka.**

***Jer, priče mogu poučavati, poticati,  
osvijetliti srce i tamu, biti duševni  
zaklon, izazvati promjene i  
zacijeliti rane.***

Pripremile profesorica  
Željka Župan Vuksan i knjižničarka Ruža Jozić

# GIMNAZIJA SESVETE

**Stručni aktiv hrvatskoga jezika i školska knjižničarka objavljuju natječaj za učenike u Mjesecu hrvatske knjige (15. 10. – 15. 11. 2020.), s motom: *RAZLISTAJ SE! - POSADI PRIČU!***

Dragi učenici, dok milijuni ispričanih priča na ovome svijetu traže svoje čitatelje, mi vam darujemo priče koje traže svojega pisca. Jedan, dva, tri, četiri, pet, šest... Deset. Deset zrna - sjeme priča, kojima želimo pošumiti Zemlju. ***Odgovornost, dobrotu, nježnost, poštovanje, suosjećanje, humanost, ljubav, pravednost, ustrajnost, preobrazba.***

Odaberite sjeme koje želite posaditi u svojoj okolini. Zrno koje odaberete potrebno je posaditi u pravu okolinu, upravo tamo gdje takvih priča manjka, prikladno zalijevati i o njemu brinuti da bi ono izraslo u pravu, otpornu i korisnu priču. Manjka li u vašem razredu pravednosti? Uzgojite je! Nedostaje li poštovanja u vašim odnosima s prijateljima? Njeguajte ga! Je li vaša sredina gladna suosjećanja? Zalijevajte ga da bi izraslo u veliko i snažno stablo... Učenici, pošaljite nam svoje neispričane priče. Pišite o odgovornosti, dobroti, poštovanju, nježnosti, suosjećanju, humanosti, pravednosti, ustrajnosti, ljubavi, preobrazbi.

Upravo sada treba nam ovakvih riječi i ovakvih priča: da nas povežu, da nam pomognu, da nas vrate pravim vrijednostima. U vama i u vašim pričama skrivena je moć kojom mijenjate svijet!



# *Posadi priču*

## *PRIČA O BRATU*

Kad razmišljam o nečem pozitivnom i snažnom, o osobi koja me podsjeća na te osobine, prvo se sjetim svoga brata. Početkom ove godine suočio se s teškim zdravstvenim problemom. Međutim, od trenutka kad je saznao svoju dijagnozu, hrabro se postavio prema problemu i nije klonuo duhom. Zahtijevao je to i od svih nas, nije dopustio da ga žalimo i tugujemo zbog njega, bez obzira koliko je i njemu ipak ponekad bilo teško zbog bolesti.

Često razmišljam koliko bih ja uspio ostati jak u takvoj situaciji, bi li imao snage za osmijeh, kad mi baš i ne bi bilo do smijeha. Koliko hrabro bih podnio kad bi mi liječnici rekli sve teške riječi koje je on morao čuti i podnijeti sve zahvate koje je on morao izdržati.

On i dalje mora biti pozitivan i snažan jer njegova borba još nije gotova. Mora se redovito kontrolirati, a znam da ga je strah svakog nalaza i koliko mu je teško izdržati sve zahtjevne preglede.

Ovoga Božića želim mu da pronađe snagu u sebi i nastavi živjeti normalnim životom, da uživa u njemu i druži se s prijateljima.

**Borna Cik, 1.c Gimnazija Sesvete**

MJESEC HRVATSKE KNJIGE 2020.

# RAZLISTAJ SE!

OD 15. LISTOPADA DO 15. STUDENOGA

## ***ROB SVOG VREMENA***

***Vrijeme mi prolazi kao brzi vlak  
Na željezničkoj pruzi.***

***Sjedim i gledam kroz prozor.  
Osjećam kako mi strah i poraz  
Izlaze na lice.***

***Pokušavam to sakriti.  
Iako znam da nema nikoga u sobi  
Samo ja i moj odraz.***

***U odrazu vidim da nisam više vitez  
koji se bori.***

***Naime, postao sam marioneta ideala.  
Dani prolaze a ja se osjećam  
Kao rob.***

**Mijo Jeličić, 1.c Gimnazija Sesvete**

# RAZLISTAJ SE!

OD 15. LISTOPADA DO 15. STUDENOGA

## *Poštovanje*

Jedna djevojčica po imenu Ružica je bila jako nesretna. Bila je ona uistinu posebna. Bila je drugačija od ostale djece. Nikada se nije trudila biti kao netko drugi. Iako je lijepo biti drugačiji, ona je baš zbog toga ispaštala. Njezine kolege u razredu ju nisu poštovale. Svakoga dana su je vrijeđali, nekada su je čak znali i udariti, a sve zbog toga što nije ista kao svi. Nisu znali poštovati različitosti. Ružica je plakala, zatvarala se u svoju sobu, bojala se stati pred ogledalo, bojala se komunicirati s drugim ljudima. Mislila je loše o sebi. Drugi ju nisu poštovali pa je tako i sama prestala poštovati sebe. Dugo je živjela ispod mračnog oblaka. Njezin je život postao siv. Po njoj su padale sive kapi nepoštovanja, a ona nije imala nikakav šareni kišobran koji će ju štititi od tih kapljica. Međutim, on se nakon nekog vremena pojavio. Došlo je vrijeme kada je Ružica iz djevojčice prerasla u djevojku. Došlo je vrijeme kada se trebala upisati u srednju školu. Upisala se u jednu gimnaziju. Prvog dana škole puhao je vjetar koji je donosio neku pozitivnu energiju. Ružica je upoznala svoj novi razred. Već prvi dan su ju dobro prihvatili takvu kakva je, a i kasnije su ju poštovali i bili dobri prema njoj. Poštovali su to što nije ista kao većina, a i oni su sami bili posebni. Ružica se prvi put nasmiješila... Poštuj ljude. Budi razlog nečije sreće.

**Lea Zelić, 1.b Gimnazija Sesvete**

# RAZLISTAJ SE!

OD 15. LISTOPADA DO 15. STUDENOGA

## *Budi čovjek*

Današnji svijet pod hitno treba promjene. Živimo ubrzanim životom i u zaludenosti totalno suvišnim stvarima. Kako vrijeme teče ljepota svijeta polako blijedi i on postaje tmuran. Sve se to može promijeniti, upravo zato sam ja ovdje, da vas potaknem na djelovanje. Oh pardon, nisam se predstavila. Moje ime je Eirene i ja predstavljam mir. Vratimo se na moj zadatak, prije nego što krenemo na djelo, želim vam ispričati jednu priču. Kada sam bila mala, moji su roditelji imali zadatak proširiti mir. Ali, to nije bio baš jednostavan zadatak. Jer svaki čovjek ima drugačiju viziju mira; nekima je to popodneвно opuštanje, nekima pomirba. Prikazivali su ljudima razne osobine. Tako jednom prilikom sjedio prosjak na ulici, ljudi su prolazili i skretali pogled. Bili su tu uvaženi ljudi, ali i djeca. Ti su ljudi bili poštteni, sve su stekli svojom zaslugom. Bili su odgovorni i poštivali jedni druge, međutim kada su prolazili pored prosjaka podsmjehivali su mu se. U tom trenutku prosjaku je prišla djevojčica, bila je kao i on sama i napuštena, uspjela je zaraditi nešto novaca, iako nedovoljno, kupila je pecivo i podijelila ga s prosjakom... Ova djevojčica me potakla na djelovanje i odlučila sam slijediti stope svojih roditelja. Iskoristite svoje osobine i budite ljudi. Pomozite drugima i dobrim će vam se vratiti. Poanta priče dragi moji, je da uz sve naše vrline, ni one nemaju veliko značenje ako ih nismo u stanju podijeliti s drugim, i biti čovjek.

**Ana Tomašek, 1.b Gimnazija Sesvete**

# RAZLISTAJ SE!

OD 15. LISTOPADA DO 15. STUDENOGA

## *Farma*

Ponekad ste nezadovoljni svojim životom dok mnogi ljudi na ovom svijetu sanjaju o životu poput vašeg.

Dijete na farmi vidi avion kako mu leti iznad glave i počne sanjati o letenju. No, pilot u avionu vidi farmu na tlu i sanja o povratku kući. To je život! Uživaj u svom.

Ako je bogatstvo tajna sreće, bogati bi ljudi trebali plesati ulicama. Ali to čine samo siromašna djeca. Ako moć jamči sigurnost, dužnosnici bi se trebali kretati bez tjelohranitelja. No, samo oni koji žive jednostavno, čvrsto spavaju. Ako ljepota i slava donose idealne odnose, slavne bi osobe trebale imati najbolje brakove.

Ali...

Zato, živi jednostavno.

Hodaj ponizno i voli iskreno.

Sve dobro vratit će ti se.

**Rebeka Tatarević, 3.c, Gimnazija Sesvete**

# RAZLISTAJ SE!

OD 15. LISTOPADA DO 15. STUDENOGA

## *Priče zaslužuju više*

Kada počnem vladati situacijom, tada gubiš svaku bitku. Tada više nema povratka. Tada sve realnije vidim tvoje mane, tvoja ignoriranja mene, mojih snova. Sve bih to nekako u svojoj ludoj, zaluđenoj glavi shvatila, osim jednog. Da ne primijetiš moju tišinu. Da ne reagiraš na dugo neodgovorenu poruku, sažeta prepričavanja dana i na to što u našem odnosu više nema dijeljenja onih sitnica koje upravo čine taj dan. Ali znam ja tebe, reagiraš u sebi, ali ti je teško to priznati. Jer ja sam uvijek tu, zar ne? a, bila sam uvijek tu.

Ali zaboravio si da naša fabula ima tri dijela. Treći dio upravo upoznajemo. Prije bih propitkivala svoje misli, množila ih sa svojim osjećajima i gradila štit koji nas štiti od raspleta naše priče. Ali kako da pisac napiše priču bez kraja? Može, dakako, ali uvijek nešto ostane nedovršeno.

A ova naša priča savršeno ganja taj treći dio, pa zašto joj ga pisac ne bi omogućio. Sretno ti bilo, lijepi moj, nemoj zaboraviti da fabula nije potpuna bez svih svojih dijelova. I da ti sam pišeš priču. Ne ponavljaj ovu radnju ponovno. Priče ipak zaslužuju više.

**Rebeka Tatarević, 3.c Gimnazija Sesvete**